Контрольный экземпляр

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Чернишевської
Інв. №

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX. № 82 (2654). ВІВТОРОК, 10 ЛИПНЯ 1979 РОКУ. ● Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

ВОНИ ВИКОНАЛИ П'ЯТИРІЧКУ

Досвід і нове—завжди поруч

Зростає число молодих плавильників у нашому цеху, котрі виконали особисті п'ятирічні плани. Наче не так давно до них приєдналася комсомолка Ольга Рогозіна, а вже випускає вона продукцію в рахунок березня 1981 року. Досвід, потяг до впровадження всього нового на виробництві — це складові її успіхів у праці.

Ольга трудиться на заводі вже сьомий рік. Нинішньої п'ятирічки вона перейшла на розширену зону обслуговування: замість трьох плавильних установок працює щозміни на чотирьох. Усю продукцію здає з першого пред'явлення. І не приховує свого професійного вміння ні від кого. За час роботи на підприємстві вона навчила п'ятьох молодих робітників плавильної справи. Кожен із її колишніх учнів успішно виконує планові завдання.

Х. КАМАЛЕТДІНОВ,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади плавильників цеху № 8 Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

...І ЗАЗДРИЛИ ЇЙ ХЛОПЦІ

Майстри із майстрів отримали путівки на республіканський конкурс молодих електрозварників, що проходив минулої суботи на заводі «Червона зірка».

З усіх областей України з'їхалися помірятися професійним умінням здебільшого імениті молоді робітники. Серед першорічників і тих, які вже працюють за обраною професією кілька років, чимало призерів професійних конкурсів — заводських, районних, міських і обласних. Сергій Васильцов із Запорізького енергомеханічного заводу, наприклад, у перший рік своєї трудової діяльності зумів завоювати аж тричі перше місце в районному, міському і обласному конкурсах майстерності. Маючи такий же короткий стаж, Василь Борняков із Трипільської ГРЕС Київської області носить титул переможця обласного конкурсу молодих електрозварників. Групкомсорг із Запорізького енергомеханічного заводу Валерій Явор здобував перші місця в районному та обласному конкурсах майстерності у своїй віковій групі. А ось Юрія Литвинкова з цеху № 15 заводу «Червона зірка» іменитим ще не назвеш. Усього одинадцять місяців працює він на заводі, включаючи у цей строк і час опанування професією зварника. Він — член бригади В. Гуляєва, яка щомісяця виконує по півтори норми. Юрій особисто завоював почесне звання кращого молодого робітника своєї професії. Словом, конкурс у Кіровограді обіцяв бути напруженим, цікавим впертою боротьбою за перемогу. Запал змаганню додавала ще й така обставина — вперше у конкурсі брали участь дівчата: Тамара Анпілогова з Дніпропетровського заводу металургійного обладнання і Ядвіга Жигадло з Херсонського комбайнового заводу — усього двоє серед 45 претендентів на першість.

Перед змаганням Тамара Анпілогова сказала:

— У своєму технічному училищі я була в числі перших двох випускниць, які опанували професію зварника. Нині в нашому цеху працюють уже по кілька років десять дівчат і жінок. Думаю, що на таких конкурсах, як ніде, надається можливість довести, що дівчата-зварниці нічим не поступаються у цій професії хлопцям.

Нинішній конкурс виявився для Тамари Анпілогової найкращим місцем перевірки на ділі своїх слів. Вона набрала найбільшу кількість балів серед усіх учасників конкурсу. 2,3 бала (заохочувальні) журі присудило їй за швидкість та якість у роботі.

Наш земляк Володимир Петрунін із заводу «Червона зірка» поступився гості лише на кілька балів. То тим більше почесна першість дніпропетровської зварниці: мала достойних суперників.

...Конкурси професійної майстерності — це завжди хороша перевірка знань та вміння молодих робітників. І нерідко буває так, що саме під час

(Закінчення на 2-й стор.).

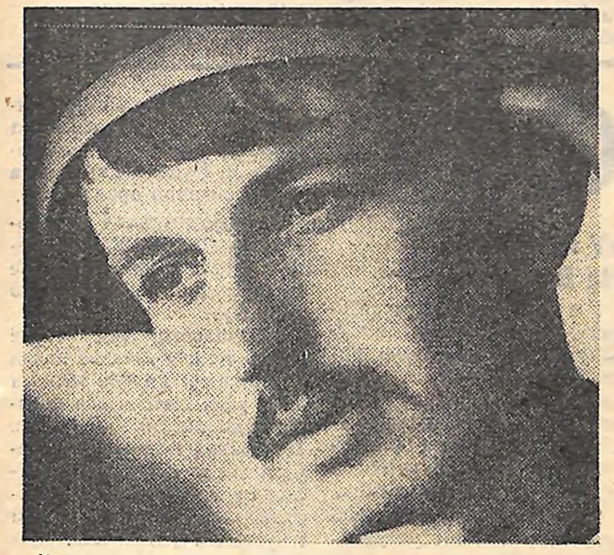

Наш земляк Юрій ЛИТВИНКОВ із заводу «Червона зірка» виборов перше місце на республіканському конкурсі молодих електрозварників серед тих, чий стаж роботи вимірюється одним роком.
Фото В. ГРИБА.

Юлія СТОЯН, яку ви бачите на знімку, працює тваринницею в радгоспі «Маріампільський», що у Петрівському районі. Працює завзято. Про це свідчить графік виконання соціалістичних зобов'язань четвертого року п'ятирічки. Від кожної закріпленої за нею корови вона вже одержала близько двох тисяч кілограмів молока. Щодня Юлія надоює по 12—13 кілограмів молока від корови.
Фото С. АНДРУСЕНКА.

ІНІЦІАТИВА ШКОЛЯРІВ

ЗАГОТІВЛЯ КОРМІВ — ТУРБОТА КОМСОМОЛЬСЬКА

На початку червня цього року комсомольська організація Деріївської середньої школи Онуфріївського району виступила з ініціативою — взяти шефство над заготівлею кормів для громадської худоби в місцевому колгоспі «Дружба». І наступного ж дня учні 7—10 класів вийшли на косовицю сіна.

На сьогодні школа заготовила 4 тонни сіна для овець. Найактивнішими в роботі були Світлана Пелипась, Микола Пивовар, Сергій Зайвий, Людмила Пелипась, Таня Рябикіна, Світлана Сагач, Анатолій Переверниха́та.

Нині турбот у школярів прибавилось: вони допомагають колгоспові стригти овець, вигодовувати шовкопрядів, продовжують заготовляти корми.

А. ДОЛИНА,
секретар — завідуюча відділом шкільної молоді Онуфріївського райкому ЛКСМУ.

ЖНИВА-79: БУДНІ НАСТУПУ

ТИМЧАСОВО І... НАЗАВЖДИ

Один день із життя комсомольської групи на жнивах

ХЛІБ І СОВІСТЬ

«І немає на світі запаху приємнішого, ніж запах хліба». Ці слова Микола Москаленко адресує своєму вчорашньому однокласникові, з котрим щойно зустрівся і виборові котрого (йти вчитись на агронома) ніскільки не дивується. Справді, хіба може бути щось прекрасніше за хлібне поле, за оці комбайни, за їхній, казарнянський, степ! І нехай сьогодні знемагає земля від сонця і пилу, нехай і у самого Миколи пересохло в горлі від спеки, а біляве волосся посіріло від пилюки, та хіба це найголовніше? Кожної весни буде сівба і кожного літа — жнива. І нехай сьогодні врожай не радує, та хіба зрікаються люблячі?

Непомітно спостерігаю, як допомагає Микола (бо ж посада у нього — помічник комбайнера) зайти в загінку своєму старшому братові Леоніду Москаленку, ловлю спокій і впевненість в очах іншого Москаленка, Михайла, інженера по ремонту й експлуатації машинно-тракторного парку, людини, яка безпосередньо відповідає за якість роботи агрегатів на жнивах, — і відчуваю, як і у мене десь на денце душі лягає спокій. А отого міського скептика, що сьогодні вранці в автобусі здіймав паніку відносно неврожаю, хочеться негайно відшукати і поставити поруч братів Москаленків, трьох механізаторів колгоспу «Союз» Знам'янського району. Є люди — і буде хліб. Головне, що є такі люди, впевнені у своїй силі, у своїй непереможності.

Хіба це не цікаво — бути там, де важче, де ти потрібен, де тебе чекають, на тебе розраховують і тобі вірять! Леонід Москаленко, середній із братів, хотів це сказати на зборах комсомольської групи, створеної на період жнив і очолюваної ним, кращим молодим комбайнером, призером районних змагань, нагородженим Почесною грамотою ЦК ЛКСМУ і Дипломом ВДНГ УРСР. Але, засоромившись власної патетичності (бо хлібороби красномовні тільки у праці), сказав буденно, просто:

— Хлопці, треба дати хліб.

І одинадцять комсомольців, членів групи, зрозуміли свого ватажка. Бо й самі відчували, як багато залежить від їхніх організованості, відповідальності, зібраності, вміння, від усього того, що вміщається в таке гарне слово — совість. Стомлений спекою і чеканням хліб, тепер цілковито залежить від них — Леоніда Москаленка, від обох його братів, від Сашка Богуна, невтомного жартуна і саме через те — улюбленця бригади, від мовчазного Петра Могили і трошки гордовитих шоферів Віктора Овчинникова та Миколи Матвієвських, від усіх інших членів групи.

Працюють хлопці на совість, по півтори змінні норми вже першого дня виконали молоді комуністи Олександр Богун і Петро Могила: жатками поклали зернові у валки на площі 25 гектарів.

Хоча групу створено тимчасово, на період жнив, відповідальності тимчасової не буває. Не може хлібороб почувати себе тимчасовим на землі, коли змалку звик до понять постійних і вічних: сонце, небо, земля.

Спільна відповідальність за долю врожаю об'єднала молодь Знам'янського району у 18 комсомольських груп. На косовиці працюватиме понад 1200 чоловік комсомольців і молоді, 400 школярів. У боротьбу за хліб включилися 18 комсомольсько - молодіжних комбайнових, 27 автомобільних і 10 тракторних екіпажів. 14 штабів і 46 постів «Комсомольського прожектора» контролюватимуть роботу жниварів району.

ЗНАЙ НАШИХ!

Змагання почалося ще під час заготівлі кормів, коли при вивантаженні еспарцету раптом з'ясувалося, що за один і той же час досвідчені колгоспники розвантажили одну машину, а вчорашні

(Закінчення на 2-й стор.).

Помічником на жнивах у комбайнера, кавалера ордена Трудового Червоного Прапора Івана Костянтиновича КУЧЕРЯВОГО — його дочка ГАЛИНА, учениця Трепівської середньої школи.

ТИМЧАСОВО І... НАЗАВЖДИ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

школярі — дві. І сміху було, і жартів. А коли почали косовицю, то дехто з досвідчених відчув одразу, що буде не до жартів: так упевнено й чисто повів комбайн Леонід Москаленко. Досвідчені механізатори, котрі не тільки досвід, а й урядові нагороди мають, — Василь Петрович Крюченко та Михайло Мефодійович Горбатко, — поділили між собою того дня друге й третє місця з твердим наміром завтра випередити-таки Москаленків. Мріяв про це й Петро Крюченко-молодший, який тиждень тому закінчив десять класів, а помічником у батька на жнивах уже третій рік.

«Живеш у рідному селі й уваги на нього не звертаєш, нічого наче гарного в ньому й немає, а поїдеш кудись—серце стискається і так хочеться назад, у свою Казарню», — такої думки про своє село шофер Сашко Кривозерський. Бо Казарня, рідний колгосп, його люди для Сашка Кривозерського є невід'ємною часткою життя. Старанно підготував він свою машину до перевезення хліба, щоб жодна зернина не пропала. Якість збирання—в центрі уваги комсомольської групи, тому і Сашко, і Леонід Москаленко, від комбайна котрого хлопець відвозить хліб, задовго до початку косовиці закрили всі щонайменші канали втрат зерна, вкотре перевірили справність довіреної техніки. Адже за прикладом іпатовців і комбайнер, і шофер тут однаково відповідають і вболівають за долю врожаю. Та й сорому не оберешся, коли хоч одну загублену зернину помітить помічник вагаря Саша Ковач, симпатична чорнява дівчина. Королева вчорашнього випускного балу — сьогодні прискіпливий контролер і один з арбітрів змагання, головний показник якого — якість.

Крім Саші Ковач, сім школярок працюють на току господарства. І хоча праця їхня відповідальна і потрібна не менше, ніж праця комбайнера, заздрять дівчата двом своїм ровесницям—Наталці Філіпповій і Галинці Кучерявій. Їм таки повезло: умовили батьків узяти помічницями на комбайни.

НАЙГОЛОВНІША ПЕРЕМОГА

Іван Костянтинович Кучерявий, один із найдосвідченіших комбайнерів колгоспу, спершу вагався: брати чи не брати Галину помічницею. Тільки в десятий перейшла, і дівчисько все-таки. Вчиться добре, може б відпочивала краще, бо ж тендітна така, як колосочок у полі. Ще не витримає. А потім згадалася йому власна юність. 1954—1956 роки. Дев'ятнадцятирічним юнаком приїхав Іван Кучерявий з України на цілину ростити хліб. І були палатки, і кілочок з оптимістичною назвою радгоспу — «Урожайний», і спека, і степ, який, здавалося, ніколи не підкориться людині. Чим нинішні жнива нагадують Іванові Костянтиновичу цілину? Суховіями і спекою? Ні, скоріше оптимізмом і впевненістю, котра сьогодні в очах його Галини, всіх інших молодих і не молодих уже і ще зовсім юних шоферів та механізаторів колгоспу. Таким же оптимізмом світились очі самого Івана Кучерявого, всіх тих, хто приїхав узимку 1954 року підкоряти цілину. З яким трепетом читав Іван Костянтинович Галині оці слова з книги Леоніда Ілліча Брежнєва «Цілина»: «Зима 1954 року видалася суворою, на рідкість сніжною, морозною. Цілина відразу, «з порога», випробовувала новоселів, обрушувала на них свій крутий, неласкавий норов. Не вщухаючи завивали пронизливі вітри, і кожний рейс по степу був незвичайно важким, а міг стати й небезпечним. Проте тисячі тракторів, сотні автопоїздів повинні були пробиватися до ще не існуючих радгоспів по бездоріжжю, крізь вітер і сніг»!

Галина згадала ті слова, коли стояла поруч батька в полі, а вітер шмагав по їхній «Ниві» пригорщами пилу, потім дощем грозився. Хотілося сплигнути з комбайна, побігти полем і, заховавшись у батьківській хаті, слухати, як б'є по шибках дощ. Подумала: мабуть, страшно на комбайні, коли поруч падатимуть у землю блискавки, як снаряди на війні...

«Є героїзм важких періодів у житті всього народу — прикладом може бути війна. І є героїзм буднів, коли свідомо і добровільно люди прирікають себе на тяготи, знаючи, що в іншому місці їх могло й не бути», — знову спливли в пам'яті рядки з «Цілини», прочитаної разом з батьком, рядки, котрі допомогли в цю мить збагнути і себе, і інших.

Дощу не було того дня. Вітер розігнав хмари, і косили до смеркання.

Додому вертали пішки, після комбайнів було приємно відчути під ногами тверду землю. І тільки семикласник Олег Поляков під веселі жарти свого дядька Анатолія та брата Геннадія викотив з лісосмуги блискучого, ще новенького велосипеда і швидко обігнав на ньому гурт хліборобів. Нарешті на півдорозі зупинився і, ковтаючи куряву, що її збивали зустрічні машини, терпляче чекав, поки підійдуть хлопці. Хотілося бути з усіма. Можливо, сьогодні вперше він відчув, що спільна праця, плече товариша і одна перемога на всіх дорожчі за всі нові велосипеди.

Л. СЕМЕНЮК,
спецкор «Молодого комунара».
Знам'янський район.

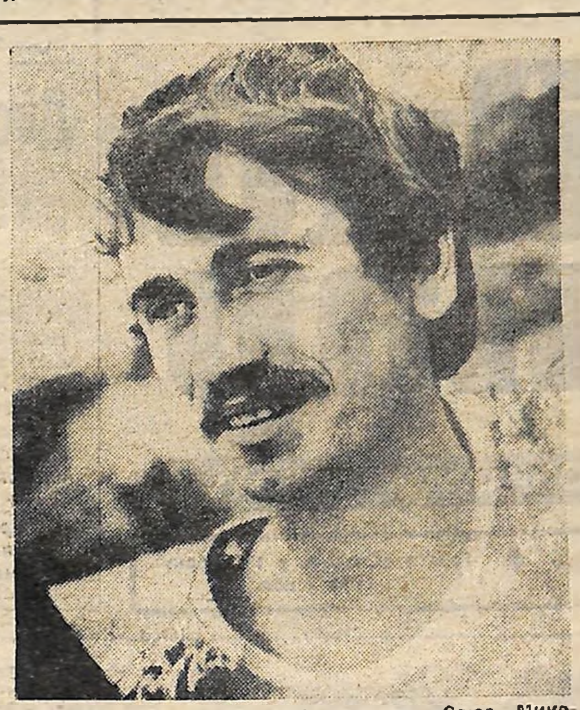

Цьогорічні жнива для водія колгоспу «Союз» Миколи МАТВІЄВСЬКИХ — четверті. Ударно трудиться комсомолець на перевезенні зерна.

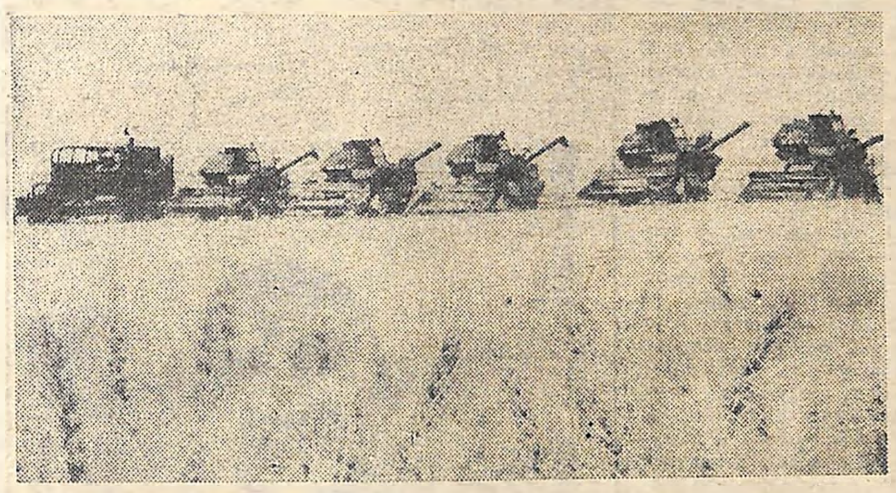

У ці дні на ланах колгоспу «Союз».

ЧИ СКОРО БУДЕ ПРОДУКЦІЯ?

«МК» НА НОВОБУДОВІ

Обіч Маловисківського шосе, на околиці обласного центру, виростає Кіровоградський гідролізно-дріжджовий завод. Його майбутні промислові обриси зримі вже сьогодні. Височить адміністративно - побутовий корпус. Закінчено монтаж каркасів цеху сушіння дріжджів, блока ремонтних цехів, інших приміщень і площадок.

Здавалося б, усе йде гаразд. Темпи будівництва відповідають графіку. І, мабуть, 1981 року — на цей час призначено здачу підприємства в експлуатацію— появиться можливість перерізати червону стрічку й урочисто оголосити про початок виготовлення першої продукції...

Мабуть. Насправді ж усе йде не так, як того хотілося б і будівельникам, і тваринникам, які чекають продукції гідролізно-дріжджового. Лише нинішнього року на будові необхідно освоїти 2 мільйони 800 тисяч карбованців капіталовкладень. Сума, як бачимо, чималенька. Вона під силу більш-менш численній будівельній організації. При умові, якщо запланований обсяг робіт виконуватиметься згідно з графіком.

У ці дні на спорудженні гідролізно-дріжджового порядкує генпідрядник — будівельне управління № 1 тресту «Кіровоградмашважбуд». Порядкує, звичайно, умовно. Бо на об'єкті зайняті всього одна ланка бетонників Андрія Сидоровича Прокопчука та кілька мулярів. Це працівники, про яких можна сказати — сплав молодості і досвіду. До ланки ніхто, в тому числі й виконроб Володимир Іванович Єгоров, не має претензій. Вона справляється зі своєю роботою досить успішно. Привезуть на об'єкт бетон — ланка прийма є і укладає його без загримок. Отже, трудиться на совість. У колективі розуміють, що будова повинна стати до ладу діючих якомога скоріше. До цього його кличе рішення липневого (1978 р.) Пленуму ЦК Компартії України, яким намічається збільшити, зокрема, промислове виробництво комбікормів. Завдання ставиться так, щоб усе зерно, яке йде на фуражні цілі, згодовувалось у переробленому та збалансованому вигляді. У зв'язку з цим необхідно вжити заходів для прискорення будівництва гідролізно-дріжджових заводів, зокрема в Кіровограді.

Наш завод не вважається в числі пускових (нагадаю, що строк його здачі в експлуатацію — рік 1981). То, виходить, поспішати нікуди. Звідси відповідно до розпорядження забрали основну масу робітників, як генпідрядника, так і субпідрядників, відправивши їх на «гарячіші», пускові об'єкти.

Вже сьогодні керівництво першого будівельного управління тресту «Кіровоградмашважбуд» повідомляє сумні результати: спорудження гідролізно-дріжджового заводу, при такій кількості працюючих, затримається щонайменше на два роки. Повідомляють спокійно, зважаючи на нестачу кадрів. Але не враховують статистики і фактів, які коментарів не потребують.

Підраховано, що лише один рік роботи заводу на повну потужність дасть змогу випустити 11 тисяч 600 тонн цінної вітамінно-білкової добавки до кормів. А це, у свою чергу, значить, що тваринники області могли б одержати додатково 23—25 тисяч тонн м'яса. Є над чим замислитись!

А. ШИЛОШИЙ.

МК ПІСЛЯ ВИСТУПУ

«У ГОСТЯХ — НЕ ВДОМА»

У статті під таким заголовком («Молодий комунар» за 7 червня) були піддані критиці комітет комсомолу і студпрофком Кіровоградського педагогічного інституту за недостатню увагу до умов життя в студентських гуртожитках.

Як повідомили редакцію проректор адміністративно-господарської частини інституту Г. І. Опанасенко та секретар комітету комсомолу Л. Куценко, критику в газеті визнано правильною.

У студентських гуртожитках №№ 1 і 2, збудованих у 1958 і 1962 роках, не було жодного капітального ремонту.

Нинішнього року буде здано в експлуатацію новий гуртожиток на 640 місць, а 1980 року планується почати будівництво ще одного. Це дасть можливість забезпечити студентів житлом і в наступні роки здійснити капітальні ремонти існуючих гуртожитків.

...І ЗАЗДРИЛИ ЇЙ ХЛОПЦІ

(Закінчення. (Поч. на 1-й стор.).

таких змагань у переможці виходять не настільки вже й відомі майстри. Одним пощастило: змагання не виключає такої можливості. Іншим... Інші вважають, що не змогли використати найсприятливіших умов для найбільшого розкриття своїх професійних можливостей.

За одностайним твердженням саме про такі умови для учасників республіканського конкурсу подбали на заводі «Червона зірка». Партійна, комсомольська, профспілкова організації, дирекція підприємства підготовку до змагань почали заздалегідь. Робітники кількох цехів тільки цим і займалися. Було виготовлено спеціальні зразки для зварювання. Досвідченіші спеціалісти заводу випробували їх. Співставивши результати випробувань червонозорівців із вимогами ГОСТу, члени журі визначили розрахункові норми часу і рівень якості виробів.

Найбільша складність виникла при підготовці робочих місць учасникам поєдинку майстерності. Під час робочої зміни ні вільних кабін, ні зварювальних апаратів просто не було: у колективу заводу напружене планове завдання. За рішенням заводкому комсомолу, за згодою парткому і профкому після другої зміни спеціально створена бригада підготувала робочі місця для гостей. Підготувала так, що в ході змагань бездоганно працювали всі зварюваальні апарати, під рукою у кожного учасника конкурсу були всі необхідні інструменти, матеріали. Заводчани подбали навіть про те, щоб забезпечити спецодягом, захисними засобами тих, хто забув їх удома.

Така підготовка до змагань створила хороші умови: поєдинки проходили без зайвої метушні, поспіху, між учасниками конкурсу одразу встановився настрій доброзичливості, товариськості, хоча перемогти мріяв кожен. Приємної нотки до цього настрою додав ще й такий факт: спеціально тієї суботи вийшли на роботу кухарки їдальні корпусу № 90, де проходив конкурс, щоб почастувати гостей смачними сніданком та обідом. Тамара Анпілогова вважає, що вибороти першість їй допоміг не тільки шестирічний досвід роботи зварювальницею, а й те, що вона на конкурсі почувала себе як вдома, на рідному заводі. Одразу ж, як тільки увімкнула апарат, прийшла впевненість: все буде добре.

І заздрили їй потім хлопці...

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

У Тамари АНПІЛОГОВОЇ і Ядвіги ЖИГАДЛО (зліва направо) — бійцівський настрій. Обидві приїхали на республіканський конкурс молодих майстрів довести, що професія електрозварника — цілком дівча. Тамара у поєдинках з юнаками завоювала перше місце. Її нагороджено золотою медаллю конкурсу, Дипломом I ступеня ЦК ЛКСМ України, цінним подарунком.

Фото В. ГРИБА.

ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ

Горн звучить для „Чайки"

Звуками сріблястого горна, дитячим дзвінкоголоссям швидко збігають дні в піонерському таборі «Чайка», що в Олександрійському районі. Він розташований у зеленому оточенні тополь, лип та кленів на березі спокійної Бешки. Умови для 400 відпочиваючих дітей гірників створено чудові.

Як і належить, у таборі свій розпорядок дня, свої традиції. Відразу після сніданку дістає наряд трудовий десант — навести чистоту біля корпусів і всередині приміщень. П'ятикласники Сашко Кріт, Толя Литвин і Костя Гончаренко не вважають складним принести зайвий раз води, помити підлогу чи підмести алею.

Що не день, то нові захоплюючі справи, змагання, цікаві зустрічі з людьми, навколишнім світом природи. Кожному знаходиться справжнє діло до смаку. Скажімо, хочеш бути сильним і спритним — поспішай стати учасником «Веселих стартів». Якщо ти бажаєш співати— будь ласка, бери участь у конкурсі пісні і строю. А любителів пригод може задовольнити «День Шерлока Холмса».

Якщо головне захоплення хлоп'ят — футбол, то дівчатка люблять доглядати квіти, господарювати. Відзначилися вони на «Дні Саморобкіна», який успішно провела піонервожата Надія Рудич. Із кольорового паперу, фольги, стрічок Люда Іванник, Лена Фарафон і Світлана Семененко виготовили красиві сувеніри-листівки, аплікації з квітів. Не менш цікаво пройшов конкурс «Нумо, дівчата!», де учасниці змагалися за майстерне володіння голкою, вміння сервірувати святковий стіл, зустрічати гостей.

Згадається сестрам Світі і Наталі Козинцям урочиста лінійка, присвячена Міжнародному року дитини, де вони читали вірші, співали улюблених пісень.

Дітям щастить на хороших старших друзів-піонервожатих. Це — комсомольці Сергій Дяченко, Надія Рудич, Антоніна Гросул та Олександр Шишацький — випускники Олександрійського педагогічного училища. Всі вони люблять своїх вихованців, уміють створювати біля себе атмосферу доброго настрою, трудового й спортивного суперництва. І не дивно, що під час відвідання табору батьками, дехто з них записав перші слова подяки.

І знову мешканців «Чайки» скликають звуки горна. На дітей чекають походи по рідному краю, цікаві ігри... Довго пам'ятатиметься всім прощальне піонерське вогнище, і захоплять у дальшу, шкільну дорогу хлопці і дівчата слова нових пісень, барви і мелодії незабутнього сонячного літа.

Д. ТАНСЬКИЙ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

На фото: Антоніна ГРОСУЛ зі своїми вихованцями.

ПЛАНЕТА «МК»

ОАД ПРОТИ СОМОСИ

У квітні 1965 року понад 40 тисяч морських піхотинців США висадились у Санто-Домінго і придушили народне повстання. Тоді Організація американських держав (ОАД) підтримала інтервентів, і окупаційні війська Сполучених Штатів діяли під прапором «сил миру» ОАД.

Минуло півтора десятиріччя, і американський імперіалізм зробив спробу повторити той же маневр — послати під прапором ОАД свої війська на допомогу нікарагуанському диктатору Анастасіо Сомосі. Але на цей раз «машина голосування», що безвідмовно діяла в минулому, не спрацювала. Американська пропозиція про посилку військ США в Нікарагуа не пройшла. Більшістю голосів на сесії держав — членів ОАД було прийнято резолюцію з вимогою усунення Сомоси від влади. До 16 країн, що проголосували за неї, змушені були приєднатися і США. Проти голосували тільки представники Нікарагуа і Парагваю. Утримались міністри інших п'яти диктаторських режимів: Гватемали, Гондурасу, Сальвадора, Уругваю і Чілі.

Голова сесії домініканський міністр іноземних справ Рамон Еміліо Хименес назвав рішення ОАД «перемогою гідності американського континенту». Про розрив відносин з Сомосою оголосили Панама, Еквадор і Бразілія. Раніше це зробили Коста-Ріка і Мексика. Вивчають це питання країни андської групи — Венесуела, Перу, Колумбія, Еквадор і Болівія.

Мексиканський міністр іноземних справ Хорхе Кастаньеда заявив, що війська Сомоси варварськи руйнують міста і села, безжалісно винищують цивільне населення. В цих умовах, підкреслив міністр, народові Нікарагуа нічого не залишилось, як використати своє священне право на повстання проти тиранії, як це зробив сімдесят років тому мексиканський народ.

Реакційні сили США одержали хороший урок. Особливо важливо, що цей урок був піднесений у слухняній їм досі регіональній організації. В своїй редакційній статті мексиканська газета «Ельдіа» писала: «Нинішня Латинська Америка — це вже не та Латинська Америка, яка спокійно спостерігала інтервенцію в Домініканській Республіці. Наполягати зараз на тому, що США повинні зберегти за собою права і привілеї імперії, — означає не тільки виявити антиісторичну пиху, але й закликати до катастрофи...»

Ці слова звучать як серйозне попередження тим силам у США, котрі, одержавши відсіч від своїх південних сусідів на дипломатичній арені міжамериканського форуму, все ще не відмовились від планів односторонього воєнного втручання в Нікарагуа з метою врятувати «загнаного звіра» Сомосу, що сховався від народного гніву в бетонному бункері.

В. ТРАВКІН,
власкор АПН.
Мехіко.

РЕПЛІКА

ОЦЕ ФОКУС!

Не знаю, чи зміг би знаменитий фокусник Ігор Кіо зробити з піску воду, або з борошна — пудру. Мабуть, ні. Куди йому! Такі дива під силу, очевидно, лише працівникам кіровоградського магазину № 58 міськхарчоторгу № 1.

Власне, це приміщення ничим не нагадує циркову арену. І все ж...

Якось Тамара Колісниченко зайшла сюди (знаходиться магазин по вулиці Комарова), щоб купити цукру. Заплатила гроші — за цукор. А розгорнула дома папір і... очам не повірила: замість солодких кристаликів у голубому пакетику виявились грудомахи кухонної солі.

Звичайно, такі «експерименти» працівників прилавку не до вподоби покупцям. А секрет цієї «ілюзії» — дуже простий і прозаїчний. Він — у порушенні елементарних норм розфасування сипких товарів та розміщення їх на полицях. Саме тому у продуктовому відділі можна легко переплутати крупу із сіллю чи сіль із цукром.

Прикрі недогляди? Можливо Та, коли ми говоримо про культурне обслуговування в магазині, то насамперед маємо на увазі старанність працівників прилавку і їхнє коректне ставлення до покупців. Але, на жаль, продавці навіть не поспішили вибачитись перед матір'ю Тамари (вона, до речі, і написала листа до редакції), а навпаки почали обурюватись і звинувачувати саму Тамару Колісниченко в... неуважності.

Т. ЛЯЩУК.
м. Кіровоград.

В СОЮЗНИКИ — ЗАГАРТУВАННЯ

ПОРАДИ ЛІКАРЯ

Малюк безтурботно бавився в колисці, викликаючи щасливу усмішку молодої матері. Та раптом затих, наче до чогось дослухаючись, потім став кричати. Нічого не розуміючи, мати вихопила його з колиски, пригорнула. Та крик не вщухав. На прийомі в поліклініці після обстеження малюка лікар заспокоїв молоду матір.

— Звичайний отит. Вилікуємо.

Яка ж це хвороба примусила так страждати дитину і матір?

При отитах уражається середнє вухо. У маленьких дітей це захворювання виникає відносно часто. Однією з причин їхньої підвищеної схильності до отитів є вікові особливості будови вуха. У немовлят значно легше, ніж у дорослих, різні мікроби потрапляють із носоглотки в барабанну порожнину. В ранньому віці малюки часто хворіють на катар верхніх дихальних шляхів. При подібних захворюваннях завжди розвивається запалення в носоглотці, і мікроби, що скупчуються на її слизових оболонках, потрапляють у середнє вухо. Сприяють розвиткові отиту часті нежиті, запалення придаткових пазух носа, розростання аденоїдної тканини в носоглотці.

У немовлят гостре запалення середнього вуха починається раптовим криком, виразним неспокоєм. Під час годування немовля теж неспокійне.

У нього підвищується температура, а в тяжких випадках виникає блювання, ослаблення шлунка. Діти старшого віку скаржаться на сильний біль і закладеність у вусі, зниження слуху, загальне нездужання. Їх морозить, їм не хочеться їсти.

Ознаки захворювання у дітей ослаблених, худеньких іноді виражені не так яскраво, як у тих, що розвиваються нормально.

Як правило, отит кінчається через кілька днів. У дитини повністю відновлюється слух, до неї повертаються хороший настрій та апетит. Але нерідко катаральне запалення вуха переходить у гнійне. Тривалість гнійного отиту досягає іноді трьох тижнів. Щоб дитина швидше одужувала, їй потрібні хороший догляд, харчування, багате вітамінами. Для загального зміцнення організму необхідно вживати риб'ячий жир, препарати заліза, а також глюконат кальцію, хлористий кальцій... Дуже важливий ретельний догляд за вухом. П'ять—шість раз на день треба чистити його тампоном із вати, змоченим у трипроцентному розчині водню, потім обережно осушити слуховий отвір сухим тампоном. У дні одужання рекомендується робити масаж барабанної перетинки.

У тих випадках, коли надто низький опір організму хворобі, або не всі призначення лікаря виконуються, процес запалення середнього вуха може поширитись на мозкові оболонки. Часом це триває довго, отвір у барабанній перетинці не закривається, виникає загострення процесу, що переходить у хронічний і може призвести до зниження слуху, викликати небезпечні ускладнення.

Для профілактики отиту потрібно вчасно лікувати захворювання носоглотки і придаткових пазух носа, видаляти збільшені аденоїди, бо вони сприяють виникненню нежиті й отиту. Слід навчити дитину, що хворіє нежиттю, правильно очищати ніс: почергово кожну половинку носа, затискаючи щільно носовичком то ліву, то праву ніздрю. Такий прийом утруднює попадання слизу і мікробів у порожнину середнього вуха. У профілактичних цілях взагалі треба, щоб отоларинголог раз на рік обстежував дитину. Але передусім необхідно дбати про зміцнення організму дитини, берегти її від інфекційних захворювань, катарів дихальних шляхів.

До виникнення отитів іноді веде переохолодження дітей. Мати повинна уважно стежити за тим, щоб маля не промочило ніг, не гуляло довго на сильному вітрі, щоб обов'язково було одягнене відповідно до спеки й холодної погоди. Головне завдання у плані профілактики — це постійне загартування організму дитини. Методичне, терпляче. Загартований організм швидко й раціонально реагує на коливання температури, розумно «захищаючись» від її несприятливого впливу.

Поєднуючи всі ці методи профілактики, можна уберегти дітей від захворювання отитом. Молоді батьки, дорослі, всі, хто виховує дітей, повинні пам'ятати, що це захворювання може позначитися на загальному стані здоров'я в старшому віці, на формуванні характеру тощо. Найлегше запобігти захворюванню. Це в інтересах батьків і суспільства

П. КОВАЛЬ,
головний отоларинголог міста Кіровоград.

США. Спрага слави і грошей примушує 69-літнього американця Кена БАТЛЕРА здійснювати такі «стрибки смерті». А, можливо, ризиковані трюки — остання надія цього сміливця заробити собі на життя.
Фото ЮПІ — ТАРС.

БУТИ ЛИСИМ—ЕКОНОМНІШЕ...

Банківський службовець Роберт Бенкс може додати: «І для здоров'я безпечніше». П'ять з лишком тисяч доларів він заплатив за те, щоб до його чуприни, яка рідшає, «пришили» нове синтетичне волосся. Та операція виявилась невдалою, і тепер він у лікарні: навколо імплантованих волокон не росте шкіра. Лікування коштуватиме йому ще дванадцять тисяч доларів. Такі пацієнти стали досить звичайним явищем, пишуть лікарі У. Ханке і В. Бергфельд у журналі Американської медичної асоціації. Після лосьонів, різних ліків, лікування гормонами, парників і пересадки волосся нова технологія «насадження» синтетичного волосся здалася багатьом лисіючим чоловікам тріумфом. Проте на відміну від трансплантації натурального волосся пересадка синтетичного порушує захисні функції організму. В деяких випадках через інфекційні захворювання пацієнт може втратити своє волосся, що лишилося. Крім того, виявилося, що ті, хто працює в центрах по пересадці волосся, рідко бувають кваліфікованими спеціалістами. Наприклад, головний лікар такого центру в Беллморі (штат Нью-Йорк) виявився спеціалістом з... гінекології.

(АПН).

ФУТБОЛ

„РАДИСТ“—„ФРЕГАТ“—1:1

В останньому матчі першого кола чемпіонату України з футболу кіровоградський «Радист» (завод радіовиробів), на стадіоні «Піонер» обласного центру зустрічався з первомайським «Фрегатом», що на Миколаївщині.

Перед цим матчем господарі поля мали 12 очок, а гості — 11. У турнірній таблиці кіровоградці були на першій сходинці, а первомайці — на другій. На цю гру тренери виставили свої найкращі склади, адже від її результату залежало, хто на проміжному фініші стане одноосібним лідером третьої зони. Кіровоградці запропонували своїм колегам швидкий темп, і на тринадцятій хвилині «Радист» вийшов уперед — 1:0. Такий рахунок протримався до перерви.

Другий тайм почався атаками «Фрегата». Під час однієї з них на п'ятдесят п'ятій хвилині невпевнені дії воротаря заводчан Олексія Іонова дозволили спортсменам «Фрегата» встановити рівновагу — 1:1.

Наші земляки тепер мають 13 очок при різниці забитих і пропущених голів — 13:6. «Радист», як і раніше, посередку.

Друге коло стартує 14 липня.

В. ШАБАЛІН.

ТБ

— ВІВТОРОК —

10 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Пани Головльови». Фільм-вистава. 12.00 — «Міфи і дійсність». 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм «На землі Салавата». 15.40 — Телефільм «Скіпп». 3 і 4 серії. 16.30 — Концерт Уральського російського народного хору. 17.15 — «Для вас, абітурієнти». Київський політехнічний інститут. 17.45 — Творчість М. Асєєва. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Людина і закон». 19.30 — К. т. «Як квітка до квітки». Концерт самодіяльного народного ансамблю пісні і танцю «Горлиця» Кіровоградського РБК. (К-д). 20.00 — «День за днем». (К-д). 20.10 — «Велика Вітчизняна» Фільм 19 — «Остання битва війни». 21.00 — «Час». 21.35 — «Контрольна для дорослих». 22.20 — «Сьогодні у світі». 22.35 — Грає Б. Которович (скрипка).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.20 — Фільм «Пригоди Мегре у відпустці». 11.30 — «Сонечко». 12.00 — Новини. 14.15 — Теленарис. 17.45 — Док. фільм. 18.00 — Співає Є. Мірошниченко. 18.30 — Харківська художня школа ім. І. Рєпіна. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Говорять зарубіжні гості України». 19.45 — Естрадний концерт. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Легко бути добрим». 2 серія. 22.40 — «До Спартакіади народів СРСР». По закінченні — новини.

— СЕРЕДА —

11 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — А. Барто. «Переклади з дитячої». 9.50 — «Клуб кіноподорожей». 10.50 — «Велика Вітчизняна». Фільм 19 — «Остання битва війни». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «До Дня перемоги народної революції в Монголії». Док. телефільм «Легенда, що стала дійсністю». 15.30 — Народні мелодії. 15.40 — Телефільм «Скіпп». 5 і 6 серії. 16.30 — «Російська мова». 17.00 — «Відгукніться, сурмачі!» 17.30 — С. Людкевич. Кантата на вірш Шевченка «Заповіт». 18.00 — К. т. «Народна творчість». Художня самодіяльність профтехучилищ Кіровоградщини. (К-д). 18.30 — «День за днем». (К-д). 18.40 — Оголошення. (К-д). 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «Життя науки». 19.30 — Телефільм «Аревік». 21.00 — «Час». 21.35 — Тележурнал «Музичне життя».

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Телефільм «Смок і Малюк». 1 серія. 18.30 — «Орбіти дружби». 17.00 — Концерт. 17.30 — Для школярів. «Олімпійці в нашому дворі». 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — Кіножурнал. 18.40 — «Актуальна камера». 19.15 — Футбол: ЦСКА — СКА (Ростов-на-Дону). В перерві — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Варчина земля». 1 серія. По закінченні — новини.

— ЧЕТВЕР —

12 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — Концертний зал телестудії «Орля». 9.50 — Телефільм «Аревік». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «Сільські будні». 15.40 — Телефільм «Скіпп». 7 і 8 серії. 16.30 — «Шахова школа». 17.00 — Док. фільм «Демократична Республіка Сан-Томе і Прінсіпі». 17.20 — Ф. Мендельсон. Квартет № 1. 17.45 — «Поезія». П. Неруда. 18.30 — «Веселі ноги». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — Футбол: «Торпедо» (Москва) — «Спартак» (Москва). 21.00 — «Час». 21.35 — «Розповіді про театр». «В домі Ю. Завадського». 22.45 — Арії з опер у виконанні О. Бардіної.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Док. телефільми. 11.15 — Телефільм «Смок і Малюк». 2 серія. 16.45 — «Вам, абітурієнти». Київський інженерно-будівельний інститут. 17.15 — «Вперед, орлята!» 18.00 — Концерт. 18.30 — «Актуальна камера». 19.00 — Футбол: «Динамо» (Київ) — «Чорноморець». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Варчина земля». 2 серія. 22.25 — Футбол: «Зоря» — «Шахтар». 2-й тайм. По закінченні — новини.

— П'ЯТНИЦЯ —

13 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Велика арена юного спортсмена». 9.35 — Фільм для дітей. «Пасажир з «Екватора». 10.55 — Концерт ансамблю танцю «Самоцвіти». По закінченні — новини. 14.30 — Новини. 14.50 — «По Сибіру і Далекому Сходу». 15.40 — Телефільм «Скіпп». 9, 10, 11 серії. 16.55 — «Москва і москвичі». 17.25 — «День за днем». (К-д). 17.35 — Зустріч з учасниками високоширотної і науково-спортивної полярної експедиції «Комсомольської правди». 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — «До національного свята Іраку — Дня республіки». Програма телебачення Іраку. 20.05 — «Велика Вітчизняна». Фільм 20 — «Невідомий солдат». 21.00 — «Час». 21.35 — «Пісня-79». У перерві — «Сьогодні у світі». По закінченні — «Кіровоградщина живиць». (К-д).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Сонечко». 10.40 — Телефільм «Смок і Малюк». 3 серія. 16.30 — «Старти надій». 17.00 — «Рік четвертий, ударний». 17.45 — Фільм-концерт. 18.00 — «Піонерське літо». 18.30 — Телефільм «Особисто відповідальний». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Співає Олександр Чепурний. 19.50 — «Меблі в нашому домі». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Варчина земля». 3 серія. 22.35 — Співає Є. Мартинов. По закінченні — новини.

— СУБОТА —

14 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика. 9.05 — «Виставка «Буратіно». 9.35 — «Для вас, батьки». 10.05 — Р. Глієр. Концерт для арфи з оркестром. 10.30 — «Велика Вітчизняна». Фільм 20 — «Невідомий солдат». 11.25 — «Російське мистецтво XVIII століття». (Ленінград). 11.55 — «Ранкова пошта». 12.25 — «Це ви можете». 13.30 — «Спортлото». 13.45 — «Здоров'я». 14.30 — Новини. 14.45 — «Завтра — День металурга». 15.00 — Концерт з участю ансамблю «Пісняри», М. Магомаєва, Л. Сенчиної, дуету «Ліис». 15.25 — Док. телефільм «Спадщина». 16.25 — III Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. (Пакистан). 16.55 — «У світі тварин». 17.55 — Тележурнал «Співдружність». 18.40 — Мультфільми. 18.50 — Зустріч з трудівниками заводу «Ростсельмаш». 21.00 — «Час». 21.35 — Концерт «Мірей Матьє у Москві». 22.20 — Концерт артистів балету. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Комуністи на жнивах». 10.45 — Концерт. 11.15 — Лялькова вистава. 12.10 «Дорогами Франції». 12.50 — «Сонечко». 13.10 — Циркова програма. 13.55 — «Сатиричний об'єктив». 14.20 — Співає І. Панаровська. 15.05 — «На старті — третій трудовий». 16.05 — Виступає Ленінградська хорова академічна капела імені М. Глінки. 16.55 — «Джерела». 17.55 — Телефільм «Варчина земля». 4 серія. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Док. телефільм. 20.00 — П. І. Чайковський. «Мазепа». Вистава. 20.50 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження вистави «Мазепа». В перерві — новини.

— НЕДІЛЯ —

15 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — Гімнастика для дітей. 9.05 — Концерт Чукотсько-ескімоського ансамблю пісні і танцю «Ергірон». 9.30 — «Будильник». 10.00 — «Служу Радянському Союзу!» 11.00 — Док. телефільм «Доброго ранку!» 11.30 — Мультфільми. 12.00 — «Музичний кіоск». 12.30 — «Сільська година». 13.30 — М. Анчаров. «Теорія недовірності». Фільм-вистава. 15.20 — «Олімпіада-80». 16.05 — «Клуб кіноподорожей». 17.05 — «Сьогодні — День металурга». 17.20 — Музична програма до Дня металурга. 18.00 — «Міжнародна панорама». 18.45 — До національного свята французького народу — Дня взяття Бастілії. Програма телебачення Франції. 21.00 — «Час». 21.35 — «Композитор Родіон Щедрін». Музичний телефільм. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — Ранковий концерт. 11.00 — «Голосую за професію». 11.45 — «Кіт у чоботях». Вистава. 12.45 — Концерт народного хору колгоспу «Комуніст». 13.15 — «Слава солдатська». 14.15 — «Доброго вам здоров'я». 14.45 — Естрадний концерт. 15.15 — «Сьогодні — День металурга». 17.25 — Фільм «Весна на Зарічній вулиці». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Концерт. 20.40 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — «Автограф». Алла Пугачова на Українському телебаченні. По закінченні — новини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ

КІРОВОГРАДСЬКЕ ВИЩЕ ЛЬОТНЕ УЧИЛИЩЕ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ (КВЛУ ЦА)

ПРИЙМАЄ КУРСАНТІВ

НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

КВЛУ ЦА готує інженерів-пілотів для роботи в авіапідприємствах цивільної авіації. Строк навчання — 4 роки і 2 місяці.

До училища приймають шляхом конкурсного відбору громадян СРСР чоловічої статі віком до 22 років (на 1 вересня ц. р.), що мають закінчену середню освіту, придатні за станом здоров'я до льотної роботи й успішно склали вступні екзамени з математики (письмово й усно), фізики (усно) та російської мови і літератури (письмово).

Заяви з 20 червня по 25 липня приймають зональні комісії. Адреси комісій:

316005, Кіровоград, вул. Добровольського, 1, КВЛУ ЦА;
125493, Москва, вул. Пуликовська, 6 «А», МІІ ЦА;
196210, Ленінград, М-210, авіамістечко, ОЛА ЦА.

Вступні екзамени за програмою, затвердженою Міністерством вищої та середньої спеціальної освіти СРСР, — з 1 по 20 серпня.

Особи, що закінчили середню школу із золотою медаллю, відмінники середніх спеціальних навчальних закладів і середніх профтехучилищ складають один екзамен — з математики (усно). При одержанні оцінки «відмінно» вони решти екзаменів не складають.

Вступники подають заяву на ім'я начальника училища, автобіографію, документ про середню освіту в оригіналі (атестат або дипломом із вкладишем), характеристику, завірену печаткою, витяг із трудової книжки (для працюючих), медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток розміром 3×4 см (без головного убору).

По прибутті до училища вступники пред'являють особисто паспорт і військовий квиток або приписне свідоцтво.

На період екзаменів вступників забезпечують гуртожитком, зарахованих на перший курс — стипендією, безплатним форменим обмундируванням, харчуванням і гуртожитком.

Адреса училища: УРСР, 316005, м. Кіровоград-5, вул. Добровольського, 1, КВЛУ ЦА, приймальна комісія. Тел. 7-93-7-66.

Їхати тролейбусами №№ 2, 4, 6, автобусом № 14 до зупинки «Вул. Короленка».

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 6

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

слюсар - інструментальник,
слюсар-складальник,
слюсар-ремонтник,
столяр,
електрозварник,
електромонтер промислового устаткування.

Запрошують на навчання юнаків і дівчат, що мають освіту за 10 класів.

Строк навчання — 10 місяців, для звільнених у запас із лав Збройних Сил — 7,5 місяця. Стипендія — 80 крб.

Початок занять з 1 вересня 1979 р. і 15 січня 1980 р.

Адреса училища: 316050, Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Тел. 2-50-20.

ДИРЕКЦІЯ.

КРИВОРІЗЬКИЙ ГІРНИЧО-ЕКОНОМІЧНИЙ ТЕХНІКУМ

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

НА ЗАОЧНИЙ ВІДДІЛ НА БАЗІ 10 КЛАСІВ.

Спеціальності:
технологія приготування страв,
товарознавство та організація торгівлі продовольчими товарами,
матеріально-технічне постачання та збут,
бухгалтерський облік.

Правила прийому — загальні.

Адреса технікуму: 342029, м. Кривий Ріг, вул. Ногіна, 21.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ МАШИНОБУДІВНИЙ ТЕХНІКУМ

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

на 1979—1980 навчальний рік до експериментальних груп без вступних екзаменів. Приймають осіб, що закінчили 8 класів з оцінками «4» і «5», на спеціальність «Кувально-штампувальне виробництво».

Заяви подавати по 26 липня ц. р.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОЗА КОНКУРСОМ

Кіровоградське виробниче об'єднання молочної промисловості має можливість рекомендувати учнів, робітників підприємств і звільнених у запас воїнів для вступу до Білоцерківського, Вінницького, Калузького, Ленінградського, Полтавського, Росошанського, Харківського технікумів м'ясної і молочної промисловості, Звенигородської і Львівської спецшкіл майстрів.

Технікуми і школи готують техніків-технологів, кваліфікованих спеціалістів для підприємств молочної промисловості.

Строки навчання: на базі неповної середньої освіти — 3 роки і 6 місяців, на базі середньої освіти — 2 роки і 6 місяців.

Звертатись по довідки та подавати документи у відділи кадрів усіх маслосирзаводів області і в Кіровоградське виробниче об'єднання молочної промисловості (м. Кіровоград, вул. Дзержинського, 34/37. Телефон 2-42-33).

Осіб, направлених об'єднанням, зараховують поза конкурсом.

ДИРЕКЦІЯ.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

наша адреса

316050, МСП, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України. м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 34212. Обсяг 0,5 друк. арк. Індекс 61197. Зам. № 338. Тираж 56 500.